

Pris kr. 1,75

Hefte 7 - 1959

Norsk BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*Italia
vant igjen*

I dette nummer bl. a.

Siden sist

Italia og England europamestre

Bedre meldinger

X-klubbens kronike.

Legg en spilleplan

Ekspertklubben

Problem, Nye bøker etc.

Red:

SIDEN SIST

Det er i grunnen ikke så lenge mellom hver gang jeg treffer en venn som har noe i denne retningen å fortelle:

«Du skjønner, han spilte en lang rekke hjerter, og så kom jeg til å legge en spar på en av dem, før den siste hjerteren min kom det i neste sticket. Så forlangte han to stikk overført. Synes du ikke det er temmelig drøyt, selv om det jo er riktig etter lovene?»

Jeg vet ikke hvem det er som først fant ut at man kan la lovene sove i bridge, men det er vel ikke tvil om at han har gjort oss bridgespillere en bjørnetjeneste. Saken er at vi stadig kommer opp i diskusjoner og krangel som ville være helt ukjent for oss alle, hvis vi var innpodet med regelen at lovene skulle følges i alle situasjoner. Den ene gangen er det kanskje en revoke, et utspill fra gal hånd eller en melding utenfor tur som ikke har noe å si. Neste gang er det tvilsomt om forseelsen har noen betydning, og enda neste gang har den litt betydning, om enn ikke så meget at «det bør gi straff.»

Aksepterer vi først regelen om at det bare er forseelser som har betydning for spillet som skal straffes, kommer vi opp i et farlig uføre. Hver av partene har ofte sin bestemte mening om betydningen, og det er slett ikke sikkert denne oppfatningen er den samme som motstanderens. Så har vi diskusjonen og ubehaget gående, mens det kunne vært helt unngått alt sammen om vi hadde hatt en fast regel å holde oss til. Det er kanskje hardt for den enkelte en gang i blant, men det er nå en gang en del av spillet å følge med i hva som skjer.

Dessuten er man svært inkonsekvent når det gjelder situasjoner som betinger straff og frikjennelse. Hvis jeg for eksempel putter en hjerter blant ruterne og av den grunn ikke følger hjerter, skal jeg i følge «pene menneskers» oppfatning slippe straff når jeg oppdager det i sticket etterpå. Men hvis jeg skulle putte den samme hjerteren blandt ruterne, og av den grunn avgi en

gal melding som jeg også oppdager i runden etterpå, er det ingen som synes synd på meg, og ingen som vil tillate at meldingene går om igjen.

En annen side av saken er at det bare er vi bridgespillere som er så slappe med lovene våre. Tenk om en fotballspiller ville si at «jeg kom bare til å dytte ballen et øyeblikk utenfor ved et uhell», og «kjære, det har da ingen betydning». Eller om en lengdehopper eller kulestøter skulle si at «det var da bare ubetydelig dødt, det har da ingen betydning for resultatet».

Hvis vi vil ha fred og unngå ubehagelig diskusjoner, er det bare en ting vi kan gjøre. Bli enige om alle sammen at enhver forseelse skal straffes etter loven. Uten hensyn til om det spiller rolle eller ikke, og uten hensyn til om man spiller i en klubbturnering eller i en finalekamp i Norgesmesterskapet. Så ville de endeløse diskusjonene og alle ubehagelighetene forsvinne som dugg for solen.

Bridgesesongen er i full gang, og det trenes ganske flittig rundt omkring for de store begivenhetene. Noen hver har vel lyst til å vise at de er nesten så flinke som de selv tror, eller, for å si det på en annen måte, at de ikke er fullt så dumme som andre tror. Dette er vel målet for de fleste av oss, og så får tiden vise om oppgaven kan hales i land. Forts. side 8.

**WHITE
HORSE
WHISKY**

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 7

September 1959

30. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo, Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24 259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

ITALIA EUROPAMESTER IGJEN

England vant dameklassen.

Sluttstillingen i årets EM

Åpen klasse:

1. Italia	28
2. Frankrike	25
3. England	23
4. Sverige	21
5. Norge	17
6. Sveits	16
7. Finland	16
8. Holland	15
9. Egypt	14
10. Danmark	13
11. Østerrike	12
12. Belgia	11
13. Irland	9
14. Tyskland	7
15. Libanon	7
16. Spania	6

Dameklassen:

1. England	17
2. Belgia	13
3. Frankrike	13
4. Norge	12
5. Danmark	8
6. Sveits	8
7. Italia	7
8. Irland	6
9. Sverige	6

Europamesterskapet i den åpne klassen ble nok en gang vunnet av «det blå laget», italienernes stolthet. For fjerde gangen på rad gikk dette laget til topps i den harde konkurransen, og hva bedre er — denne gangen var det virkelig overlegent. Laget

tapte en kamp — mot Sverige — men for øvrig var det bare seire. Og hvilke seire? De nærmeste konkurrentene ble avfeiet med sifre som nærmer seg den rene utklassingen — det var tydelig man ønsket å vise til gangs hvem som var best.

I fjor var det jevnt. Det var således den gangen snakk om flere spill, hvor resultatet i hvert enkelt av dem hadde vært nok til å overføre mesterskapet fra Italia til England. Noen slike spill var det ikke i år — det måtte eventuelt ha vært masser av spill.

For øvrig var de gamle traverne i toppen. Frankrike og England besatte annen og tredjeplassen — presis som i fjor, bare med den unntagelse at rollene nå var byttet om. Og på fjerdeplassen kom Sverige, også som i fjor. Svenskene kunne for øvrig kanskje ha kommet høyere opp. Ett av parene var i dårlig form i første halvdel av kampene, og før lagledelsen fant på å kjøre med de fire andre spillerne, var kostbare poeng tapt.

Vårt eget lag plaserte seg meget pent, en femteplass i dette selskapet er slett ikke å forakte. Schröder Nielsen—Magnussen, Bjørn Larsen—Gunnar Johansen og stavangerne Høje—Strøm har all ære av sin innsats. Laget fikk ved en ublid trekning alle storlagene til å begynne med, og startet derfor selvsagt langt nede. Men så gikk det oppover for fullt, og sluttresultatet ble som nevnt meget hederlig.

I dameklassen var det denne gangen Englands tur, og også her var resultatet temmelig overlegent. Hele fire poeng foran nummer to er et solid forsprang, som man ikke på noen måte kan bortforklare. De

Bedre meldinger.

Rolf Bøe.

Dette er den tiende artikkelen om dette emnet. Den første sto i nummer 8 i fjor, og siden har det vært en i hvert nummer.

Vi skal i dag prate litt om hvilken spiller i paret som skal ha kommandoen og bestemme hvor skapet skal stå. Det er selvsagt ikke slik at den ene spilleren alltid skal bestemme, mens den andre skal være en lydlig underordnet. Men skal det være noen plan i meldesystemet, må det legges opp slik at den ene spilleren forklarer best mulig hva han sitter med, og etterpå overlater til sin makker å ordne opp. Hvem som skal bestemme i den enkelte situasjonen er ikke så lett å avgjøre, det er faktisk noe av det vanskeligste i hele bridgeverdenen.

Enkelte systemer har klare og bestemte regler i dette tilfellet. Det svenske Efos har for eksempel som hovedprinsipp at hvis svarhåndens første melding er den billigste kravmeldingen, så overtar han hele ansvaret for den videre utviklingen, mens åpneren er redusert til en ordonnans som har å rapportere alle viktige opplysninger til hovedkvarteret. I Vienna finnes det en rekke situasjoner hvor den ene spilleren avgir direkte spørsmål til sin makker, men her er ikke forholdet bestandig så avklart som i Efos. Prinsippet er der imidlertid. I Acol og Culbertson kjenner vi også dette prinsippet, selv om det hverken der eller i Vienna er så klart formet som i Efos.

I disse artiklene er det imidlertid Culbertsons prinsipper som danner grunn-

nærmeste plassene ble delt søsterlig av Belgia og Frankrike, med det første en tanke foran på grunn av bedre matchpoengscore. Og på fjerde plassen kom våre damer, som beste nordiske nasjon! Det er ikke vanlig, og våre damers innsats er all ære verdt.

Vi kommer tilbake med en del spill i neste nummer,

laget, og vi skal se litt på hvordan de kan brukes her. Det viktigste er å finne ut hvilken hånd som skal ha kommandoen i det ene spillet, og det kan mange ganger være svært vanskelig. Men jeg tror det er verdt å notere seg at de fleste norske spillere her har en kardinalfeil, der er alt for meget innstillet på å få opplysninger i stedet for å gi dem. Det er selvsagt en stolt følelse å være den som bestemmer, men jeg tror det gir mange flere matchpoeng om man i flere situasjoner overlater bestemmelsen til makker.

Men så må også makker ha all den opplysning om kortene De kan gi ham. Det gjelder å gi beskjed om helhetsinntrykket, det er langt viktigere enn å fortelle om de enkelte detaljene. Hvis De er forretningsmann og skal kjøpe en forretning, vil De først og fremst være interessert i hva denne forretningen selger av samtlige varer. De er kanskje litt interessert i å få vite hva det selges av slips også, men hvis det gjelder å skaffe seg en del opplysninger i en fart, vil De ikke finne på å spørre hverken etter slips eller en bestemt sort spiker. De skal ha beskjed om de store linjene.

Dette er uhyre viktig når det gjelder å gi makker opplysninger under meldingene. De må fortelle om helhetsinntrykket, De må prøve å gjette hans ønsker og finne ut hva han er mest interessert i å vite, og så får De fortelle ham det. Kan De ved siden få fortalt om detaljene også, er det vel og bra. Men fortell først om helhetsinntrykket, fortap Dem ikke slik i detaljene at helhetsinntrykket blir borte.

Det er her de såkalte «minimumsmeldere» kommer så sørgelig til kort, de som hevder at «det haster ikke.» Minimumsmelderne avgir hele tiden billigste kravmeldingen, så gjør makker det samme, og det ender med en konversasjon hvor begge legger seg i bakhold og prøver å suge opplysninger ut av makker, mens ingen er villig til å fortelle hva man egentlig har. Resultatet kan bare bli ett — gjetterverk.

La Dem ikke narre av de besnærende

slagordene til minimumsmelderne om at det ikke haster og at det «gjelder å holde meldingene nede.» Det hjelper ikke at De har kunnet utveksle de første opplysningene på et behagelig og lavt trinn at De i neste omgang må prøve å utkonkurrere Sputnik for å komme høyt nok og kraftig nok.

Ta en hånd som denne, hvor De sitter Syd:

♠ E K kn 9 7 5 ♥ D 4 ♦ E 3 ♣ E kn 2

Makker åpner med en kløver. Det er sant at De ved å melde en spar gir makker sjansen til å komme med gjennmeldingen sin på et lavt trinn, men det er også alt som er sant. Hvis De tenker en tanke videre, vil De finne at det snart ikke haster lenger i det hele tatt, fordi det allerede er for sent. Hva skjer for eksempel om makker melder to kløver, og det kanskje til og med er en parturnering det dreier seg om? Nå finnes det ingen god kravmelding til disposisjon — De vil vel ikke for alvor slå et slag for tre ruter, som iallfall fører med seg at makker ikke skjønner noen ting mer. De regner med at paret er i slemsonen, og at seks kløver i det minste er en brukbar kontrakt. Men De vet ingen ting om seks spar, og har heller ingen sjanse til å få dekket begge disse alternativene lenger. De kan gjette, men det er alt De kan gjøre.

Se hvor meget lettere det blir hvis De går inn for å gi makker beskjed. De kan melde to spar i første omgang, dermed har De allerede fortalt at De vil i utgang, og at slemmen kanskje ikke er langt unna. Når makker kommer igjen med tre kløver, gjentar De sparfargen. Nå haster det ikke, De har fortalt at det skal meldes til utgang er nådd. Makker viser seg kanskje fremdeles uinteressert i sparfargen, og da er tiden inne til å svinge over til kløver. Sier makker for eksempel tre grand, svinger De over til fire kløver, og overlater resten til ham.

Enkelte ganger må De være litt forutseende når De vil gi makker beskjed. La oss si De har:

♠ E D 9 7 ♥ E D kn 8 5 ♦ 4 ♣ E 9 6

De åpner med en hjerter og makker melder en spar. Denne situasjonen har jeg nevnt i en tidligere artikkel, men det skader ikke å gjenta den. De er så sterk at

De på egen hånd kan avgjøre at fire spar skal spilles. Men er det nok? Det aner De ingen ting om, De vet ikke om makker har tillegg. Derfor er det en eneste vei å gå — den fortellende. De følger opp med tre kløver, og når De nå i neste omgang kommer med fire spar, har De fortalt at sparstøtten er kraftig nok, og at De hele tiden har hatt en utgang i spar i tankene. De har imidlertid også fått fortalt noe annet, at De er kort i ruter. Det kan være renons, men det er mer sannsynlig det er en singelton.

Etter disse meldingene er Deres makker orientert. Det blir nå spørsmål om hva han har i ruter. Det er her stor forskjell på en hånd som:

(a) ♠ K 8 6 5 3 ♥ K 4 ♦ 9 7 5 2 ♣ 7 4

og

(b) ♠ K 8 6 5 3 ♥ 9 4 ♦ K D 7 5 ♣ 7 4

Den første hånden gir en omtrent opplagt sekser, med fem stikk i spar, fem i hjerter, kløverresset og en eller annen stjeling. Med ruter ut er stjelingen enkel, og med kløver ut må en reverse dummy kunne ordne to stjelingner i kløver.

Den andre hånden er to honnørpoeng sterkere, men likevel blir seks spar nå en meget betenkelig affære.

I denne forbindelse vil jeg peke på de begrensede meldingene, de fineste som finnes i systemet. Det er ingen meldinger som gir en slik befriende følelse. Den som har avgitt en slik melding, kan lene seg tilbake i stolen i trygg forvissning om at makker i store drag vet hva han har, og derfor har fått et godt begrep om de to hendens samlede muligheter. Som regel er det lett å få beskjed om detaljer etterpå — hvis det er ønskelig.

Men det er også to ting som må til for at begrensede meldinger skal være vellykket. For det første må De aldri ta Dem friheter med disse meldingene, og for det andre må De, hvis De har avgitt en slik melding, ikke ta Dem store friheter etterpå.

De kan åpne med ett trekk i farge med svært variert styrke, men De må ikke finne på det samme ved grandåpninger. Det er ingen ting som heter å være for sterk til

en eller annen grandåpning og «ta det igjen etterpå». Det fører med usvikelig sikkerhet til gjettverk, og ødelegger alle muligheter man har til presisjon i meldingene. Ta en hånd som denne:

♠ E K kn ♥ K D 8 ♦ E D 8 6 ♣ E K kn

De har 27 honnorpoeng. Hvis De her åpner med to grand, kan De si fra Dem alle sjanser til med noen grad av sikkerhet å finne ut om det er slem i kortene eller ikke. Makker vil høyst plasere Dem på 24, og vil handle deretter. Melder han for eksempel tre grand, er De ikke det spor klokere. Han kan ha:

♠ D 7 4 ♥ 9 7 5 2 ♦ kn 9 4 ♣ D 8 5

og den overflødige styrken Deres gjør bare at tre grand blir en sikrere affære, mens det ikke er håp om slem. Men han kan også ha:

♠ D 7 4 ♥ kn 9 7 5 ♦ K 4 ♣ D 8 5 2

Han vil ikke plasere Dem på all den styrken De har, han vil regne at Deres maksimum ligger på 3 poeng mindre (for eksempel med kløverkongen borte) og da skal slemsjansene ikke være store. Derfor vil han også nå nøye seg med tre grand.

Dette usikkerhetsmomentet gjør at De umulig kan avgjøre noe. De har fortalt makker at det er ham som har avgjørelsen, og derfor får De ikke skikkelig beskjed fra ham. Derfor blir det bare toys og gjettverk om De etterpå prøver å avgjøre noe, og allerede fire grand kan være et hakk for høyt om makker har den første hånden.

Slik vil det være i hver eneste begrenset melding, og derfor finnes det ikke unnskyldning for en ganske alminnelig bemerkning blant norske spillere: «Jeg måtte gjette, makker, fordi jeg hadde tillegg til grandmeldingen min (eller en annen begrenset melding). Hemmeligheten består ganske enkelt i at det skal ikke være tillegg til en begrenset melding. Er det det, er meldingen gal.

Vi skal nå se litt på et par andre sider ved en begrenset melding. For noen år siden så jeg en sydspiller sitte med:

♠ K D kn 9 7 6 4 3 ♥ 9 ♦ — ♣ D kn 10 5

Han åpnet med fire spar, Vest doblet, Øst meldte fem ruter som Vest løftet til

seks, og så opptrådte Nord på arenaen med en dobling. Syd fikk dårlig samvittighet og tok ut med seks spar. Tre doblete betet, i stedet for tre-fire doblete betet den andre veien.

Syd unnskyldte seg med at han ikke hadde strikk i motspill, men det er en dårlig unnskyldning. Han har full dekning for sin begrensede melding — fire spar — og skal la makker greie opp resten. Vel kunne det være ønskelig med litt bedre motspillskort, men Nord skal ikke regne med at han har det. I alle tilfelle vil Syd stå seg på å la makker avgjøre, Nord har i det minste en viss peiling på hva Syd har, mens Syd ikke har annen beskjed om makkers hånd enn at den består av tretten kort.

En parallell har vi her, hvor Syd satt med:

♠ 9 ♥ 8 7 ♦ E D kn 10 9 8 7 ♣ kn 7 5 3

Syd åpnet utenfor faresonen med tre ruter, hvorefter motparten i sonen kom opp i fire hjerter mens Nord forholdt seg taus. Nå kunne ikke Syd dy seg, fem ruter. Fire betet, minus 700, mens motparten ikke kunne vinne fire hjerter.

Syds unnskyldning var den vanlige: «Jeg måtte stampe når du ikke kunne doble!» Igjen en uhyre dårlig unnskyldning for en svak melding. Det avgjørende er igjen at Nord vet en del om Syds styrke, nok til å kunne ta en fornuftig avgjørelse, og Nord har allerede bestemt at det skal spilles fire hjerter udoblet. Hvorfor? Det vet ikke Syd, men han bør respektere makkers avgjørelse, hva enten fem ruter blir for dyrt, eller fire hjerter er en gal kontrakt og videre aktivitet vil hjelpe motstanderne til å finne noe bedre, eller hva som helst annet. I alle tilfelle har Syd gitt sin makker avgjørelsen, og den bør han respektere.

Jeg har enkelte ganger fått forespørsel om betydningen av en dobling i følgende meldeserie:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	2 ♥	pass	pass
D			

Spørsmålet er om Nord's dobling er opplysende eller straffedobling, men svaret er at det er en dårlig melding og ingen ting annet. En grandåpning inneholder ikke materiale nok til å straffedoble en tomelding hos motparten om makker er blank,

og det er til ingen nytte å terpe om igjen på de 16—18 poengene Nord allerede en gang for har fortalt at han sitter med. Derfor er enhver annen melding enn pass hos Nord direkte gal. Nord har fortalt han har disse poengene, og på bakgrunn av dette har Syd funnet ut at det lønner seg å la motparten spille to hjerter eller hva de nå vil havne i. Avgjørelsen er allerede tatt, og Nord, som ikke aner hva Syd har, har bare å respektere makkers avgjørelse.

Vi kan ta en annen situasjon. Syd har:

♠ K kn 9 7 5 4 2 ♥ 9 7 5 ♦ 9 ♣ D 4

De innledende meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
3 ♠	pass	3 gr.	pass
pass	D	pass	pass
?			

Hva skal Syd melde? *Pass! PASS!* Ingenting annet, så sant pareit er enige om å bruke tremelding med slike kort. Syd har fortalt at han har en lang, kanskje hullete sparfarge, og på bakgrunn av dette har Nord bestemt seg til å spille tre grand, og han har latt denne kontrakten stå etter at dobblingen er kommet. Hvorfor? Selvfølgelig fordi han tror det er den beste kontrakten. Han kan ha:

♠ 8 ♥ E 4 ♦ E K D kn 10 7 6 ♣ E 7 5

Tre grand er opplagt, men hvordan tror De det går med fire spar om kortene sitter litt skjevt. Eller makker kan ha:

♠ E D 6 ♥ kn 10 6 4 ♦ E D 5 ♣ K kn 3

Det er fire direkte tapere i kortene, men svært vanskelig å nekte tre grand, mens fire spar lett kan betes.

De begrensede meldingene er imidlertid bare ett av de midlene man har til å underrette makker. Man må selvsagt alltid tømme hånden sin når man vil la makker ta avgjørelsen, men det er svært ofte nødvendig med flere meldinger før det kan skje. Jeg har gitt en del eksempler på dette tidligere i denne artikkelen, og skal gi et par til.

Vi tenker oss De sitter Syd med:

♠ 9 ♥ E D 8 7 6 ♦ E K kn ♣ 9 7 5 3

Makker åpner med en hjerter.

De kan selvsagt sette i gang med en

spørremelding i kløver. Men om De får svaret fire grand, er De da i stand til å avgjøre om det skal spilles fem, seks eller syv hjerter, eller om De allerede er for høyt? Makker kan ha:

♠ E K 5 ♥ kn 10 9 4 2 ♦ 7 5 ♣ E 8 4

og det er best å nøye seg med fire hjerter. Han kan imidlertid også ha:

♠ E 4 ♥ K 10 9 5 2 ♦ D 9 8 7 3 ♣ E

og syv hjerter er til å legge opp. Bare spør vei, og prøv å finne ut.

Men tre ruter er løsenet, fulgt av fire hjerter. De har fortalt om styrken og toppkortene, og makker vil med den andre hånden bli svært begeistret for sidestyrken. Deres i ruter, mens han med den første vil bøye av og gi seg så snart han får anledning til det.

Vi tar en annen hånd:

♠ D 9 7 6 ♥ E D 8 5 ♦ 4 ♣ K 7 5 3

Makker åpner med en spar. Tre spar er en god melding, men det er lett å komme galt av sted også, fordi makker ikke får vite fordelingen. To hjerter er kanskje vel så bra. Melder makker nå to spar, kommer De igjen med tre kløver. Det er krav for en runde, og makker prefererer kanskje tre hjerter. Så følger De opp med fire spar.

Dette er historien med singeltonen igjen. Unnskyld at jeg terper den i det vide og brede, men det er også svært viktig. Denne meldeserien kontra en direkte tre spar vil være svært avgjørende om makker skulle ha:

♠ E K 8 5 2 ♥ K 4 ♦ 9 6 2 ♣ E 8 2

Makker vil ikke drømme om slem om De løfter hans sparåpning til tre. Han har 15 poeng og vet at De høyst har 16, og følgelig regner han med å vinne fire eller fem trekk i en sparkontrakt, mens sjansen til seks trekk er for liten. Men om De viser singeltonen i ruter, vil seks spar nærmest bli en selvfølgelig sluttmelding.

Jeg nevnte at en begrenset melder ikke får lov til å ta noen sprell etterpå. Men dessverre finnes det unntagelser i bridge, det er ikke matematikk, men minner nær-

mere om tysk grammatikk med hele raden av unntagelser og unntagelser til unntagelsene. Sett at De har:

♠ D 7 6 2 ♥ D 8 ♦ 9 7 5 3 ♣ 8 4 2

Deres makker åpner med to kløver (eneste krav til utgang) og De melder selv sagt to ruter. Nå kommer makker igjen med to hjerter, og De melder to grand — den flisete sparfargen er ikke verdt å nevne. Men så melder makker tre spar, og det er på tide å tenke.

De har bare 4 honnørpoeng, men det er 4 viktige honnørpoeng. Makker har meldt disse to fargene, og han har erklært seg villig til å spille utgang uten disse damene hos Dem. De må gi beskjed om at hånden Deres nå formelig er blitt god, og det gjør De ved å melde... ja, nettopp, fem spar.

Det er ikke utenkelig at makker har noe som dette:

♠ E K 9 3 ♥ E K 9 7 4 ♦ 8 ♣ E K D

Noe slikt må en utgangskravmelding inneholde, og De ser at seks spar er en temmelig lett historie.

Det som er skjedd, er at honnørstyrken Deres er steget temmelig meget fordi den består av bare honnører i makkers farge. Jeg har nevnt dette tidligere også, i en artikkel om tilpasningen i kortene, og tar eksemplet med for å presisere at en begrenset melder ikke alltid må forholde seg avventende. Kortene kan stige i en slik grad at den første svakhetsmeldingen faktisk var en gal beskjed. Men det er også unntakelsen, hovedregelen er at en begrenset melder overlater resten til makker.

♦

Det er imidlertid ikke slik at man alltid skal overlate til makker å ta avgjørelser heller. Mange ganger lønner det seg bedre å suge opplysninger ut av ham og deretter bestemme selv, og da blir det en helt annen taktikk. Da melder man rett og slett for å få beskjed, og kan av den grunn blåse i hva makker får vite, vel og merke så lenge man har kontroll over utviklingen. Det kommer jeg tilbake til i neste artikkel.

♦

Siden sist

Forts. fra side 2

I mellomtiden skal vi friske litt på noe av det som skjedde mens det var sol og sommer og behagelig temperert badevann, og vi begynner med dette spillet fra årets Havana-turnering:

♠ 9 5		♠ 10									
♥ 9 7 2		♥ K D 8 5									
♦ D 10 9 3		♦ E kn 8 5 2									
♣ K 8 7 2		♣ E kn 5									
♠ E K D 8 7 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td style="text-align: center;">N</td><td></td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td></td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td></td><td style="text-align: center;">S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		
	N										
V		Ø									
	S										
♥ E kn 10 3											
♦ K 4											
♣ 6											
	<table style="margin: auto;"> <tr><td>♠</td><td>kn 6 4 2</td></tr> <tr><td>♥</td><td>6 4</td></tr> <tr><td>♦</td><td>8 7</td></tr> <tr><td>♣</td><td>D 10 9 4 3</td></tr> </table>	♠	kn 6 4 2	♥	6 4	♦	8 7	♣	D 10 9 4 3		
♠	kn 6 4 2										
♥	6 4										
♦	8 7										
♣	D 10 9 4 3										

Syv hjerter er jo en helt uinteressant historie å spille, men det var forbausende mange som havnet i andre kontrakter, og særlig var seks grand en populær historie. Det gikk bra i de fleste tilfelle fordi kløver ikke kom ut, og kontrakten kan kanskje vinnes med kløver ut også, hvis det dreier seg om et problem med alle kort åpne. Men jeg skulle ha lyst til å se den som tar spillet ved bridgebordet — spesielt i en parturering hvor det er tretten opplagte stikk om sparfargen går. Det kan imidlertid være passende trening å finne ut om man kan vinne med for eksempel kløver fire ut. Svaret finnes på side 23.

Det ser ut som om en del av spillerne her har fått reverseteorien i vrangstrupen. Meldingene gikk ofte slik til å begynne med:

Øst	Vest
1 ♦	2 ♠
3 ♦	3 ♠
?	

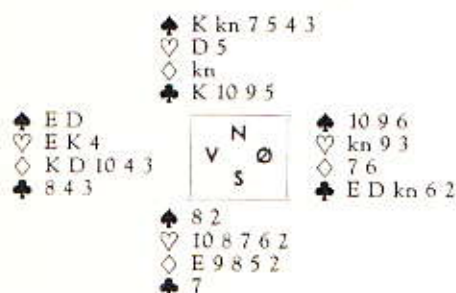
og så var ikke hjerterfargen meldt på noen av sidene. De Øst-spillerne jeg snakket med, mente at hånden ikke var sterk nok til reserve. Men her er vi inne på et meget interessant poeng. Tanken bak en reserve er at man må prøve å hindre å komme for høyt, hvis makker foretrekker den første fargen, skal man være preparert til å spille på et høyere trinn. Så langt er alt vel, men i dette tilfellet har jo makker krevd til ut-

gang, og det gjør en aldri så stor forskjell. Det kan ikke være noen fare ved å komme for høyt fordi man viser hjerterfargen andre gangen, man skal jo minst i utgang. Derfor vil her tre hjerter være en høyst naturlig melding, som bare gir beskjed om at ruterfargen er lengre enn hjerterne, og at man har åpning. Håndens styrke for øvrig kommer man foreløpig ikke inn på.

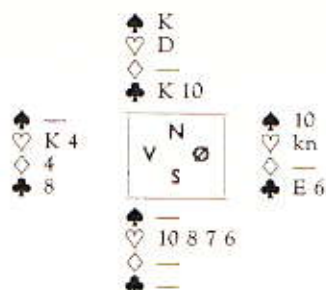
Enkelte spillere åpnet med en hjerter på Østs hånd. Det er en melding jeg ikke liker særlig, men i dette tilfellet førte den jo bra fram.

Så kommer rosinen i pølsen til slutt. En Vest-spiller stirret seg blind på den sterke sparfargen sin, og ga seg ikke før kontrakten het syv spar. Det ser jo ut til å være en håpløs affære, for jeg skulle ha lyst til å se den Vest som trekker spar ti fra bordet og lar den løpe — første gangen trumfen røres i en syver! Men Vest fikk kontrakten sin. Nord fant nemlig ut i sin visdom at spar ni var det sikreste utspillet, og dermed var det skjedd.

Fra Kragerø Bridgeklubbs barometerturnering henter vi det neste spillet:

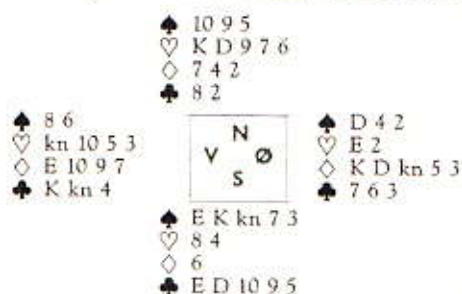

En vestspiller var havnet i tre grand, og fikk spar fem ut fra Nord. Damen tok stikket, og så kom kløverfinessen, som holdt. Vest gikk hjem igjen på hjerter (burde vel heller ha gått på ruter, men det er en annen historie) og tok en ny kløverfiness. Nå kom et fatalt styrkekast fra Syd, ruter ni. Øst fortsatte med ruter, og Syd gikk opp med esset. Det var heller ikke særlig heldig, men meldingene hadde ikke røpet noe om Vests ruterfarge, og Syd var vel bare interessert i å få spilt spar igjennom så fort som mulig. Vel, Vest stakk med spareset, og nå var ruterne plutselig etablert alle sammen. Da den siste ble spilt, var stillingen:

Ruter fire kom, og Nord la hjerterdamen. Men når hjerterkongen kom, måtte han kapitulere. Ingen tok gleden fra Vest ved å fortelle at hvis han hadde spilt hjerterkongen tidligere, ville knekten i fargen gitt det tolvte stikket. Det er en gjentakelse av historien om å spille pent, og så oppdage at det ikke er nødvendig.

Det har også skjedd en del interessant i de forskjellige små sommerturneringene, som nå spilles landet rundt. Her er et spill:

Med Øst—Vest i sonen gikk meldingene slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♦	1 ♠	2 ♦	pass
pass	3 ♣	3 ♦	pass
pass	4 ♠	pass	pass
pass			

Meldingene var kanskje litt eiendommelige, men det var også tredve grader i skyggen. Vest startet med ruteresset, og Øst la kongen. Det var ment som lavinthal-signal med ønske om skift til hjerter, og ble for øvrig også oppfattet slik, så alt var for øvrig i orden. Likevel har jeg lyst til en del kommentar. Hvordan i all verden skulle Øst få fortalt om han ville ha en ny ruter? Med mer normalt signalbruk ville Øst lagt treeren, som er ordre (ja nettopp: ordre) om skift, og Vest bør se av sine egne kort at hjerter er mest naturlig å skifte til.

Som man ser kommer man fram uten de mer kompliserte signalene også, og så slipper man misforståelsene de andre gangene. Jeg husker jeg for en del år siden hadde en prat med hollenderen Filarski om nettopp dette emnet. Han og hans makker hadde hatt to stygge bomber i en kamp i europamesterskapet, pussig nok nettopp mot Norge — fordi den ene spilleren i paret la noe han mente som lavinthal i en slik situasjon, mens hans makker oppfattet det som et vanlig styrke- eller svakhetskast. Han og makkeren — Cats — var av storinternasjonal klasse, og når ikke engang slike spillere klarer å holde orden på komplisert signalbruk, kan det bli temmelig kostbart når andre med langt mindre bridge-rutine skal sette i gang med det samme. Dette gjelder kanskje først og fremst lavinthal, men jeg er stygt redd for at det gjelder de kompliserte fordelingskastene som er lansert i den siste tiden også.

Men jeg prater meg rent bort, det var dagens spill vi skulle se på, og denne gangen forekom iallfall ingen misforståelse. Vest skiftet til hjerter tre, bordet la kongen, og Øst kom inn på esset, Han ga hjerter tilbake, og bordet fikk for damen. En kløverfinesse brakte Vest inn på knekten, og nå kom et pent motspill, hjerter knekt fra Vest, mens Øst lempet sin ene kløver uten at Øst kunne stjele over, og kontrakten var betet.

Som De ser, gjør det ingen forskjell om Syd, som han vel burde, trekker spar ti fra bordet når han er inne på hjerterdamen. Øst dekker ikke, og Syd kan ta kløverfinessen, som går galt. Det videre spillet går på den samme måten, Syd må enten miste et kløverstikk i tillegg til de tre han allerede har mistet, eller tillate at Øst stjeler over.

Det neste spillet har også en del signalpoeng som jeg mener er litt overflødige:

Se øverst neste spalte.

Syd spilte en beskjedne kontrakt på to spar etter følgende meldeserie:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	1 ♠	pass	pass
2 ♣	2 ♣	pass	pass
pass			

♠ 9 8 7		♠ 4				
♥ 10 6 4		♥ E 9 5 3				
♦ 10 9 5		♦ E 8 4 2				
♣ 9 6 4 3		♣ E kn 7 5				
♠ kn 6 3 2	<table border="1"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	
N		Ø				
V		S				
♥ D kn						
♦ kn 9 7 3						
♣ 10 8 2						
		♠ E K D 10 5				
		♥ K 8 7 2				
		♦ K D				
		♣ K D				

Ikke spør hvorfor ikke Øst åpnet med en hjerter, eller i det minste doblet opplysende andre gangen. Men det var heldig i dette spillet, fordi Syd i så fall ville blitt penset inn på riktig spilleføring.

Ruter tre kom ut, Øst tok esset, og forsto at det ikke var mer å hente i denne fargen. Derfor ble det skift til hjerter tre. Hadde Syd gått opp med kongen, ville det ikke vært mer å skrive om, men han var uforsiktig nok til å legge liten, og Vest fikk for damen! Han ga knekten igjen, Øst gikk opp med esset, og regnet ganske riktig med at makkers rekkefølge av hjerterhonnorene viste at fargen nå var tom. Øst fortsatte derfor med hjerter fem, lavinthal med ønske om skift til kløver. Vest stjal med spar to og ga kløver, Øst tok esset og spilte sin siste hjerter, og Vest får for sparknekten.

Presist og pent motspill, men det ville vel gått uten disse signalene også. Tar Vest hjerterknekten første gangen fargen blir rørt, og spiller damen opp igjen, slik som man normalt gjør, vil vel Øst neppe se noen fordel i ikke å stikke og gi fargen en gang til likevel. Og om paret ikke bruker lavinthal, hva annet har vel Øst å skifte til enn kløver om han skal få stjeling nummer to? Spar kan neppe være modellen, har Øst spareset kommer han i alle tilfelle inn på det. Ruter er heller ikke særlig fristende, (Syd må ha kongen), hjerter har Vest ikke flere igjen av, og så er det bare kløver tilbake. Skal stjeling nummer to i det hele tatt komme, må makker settes inn i kløver, en farge som dessuten er meldt.

Men hvorfor kritisere. Øst—Vest oppnådde sin hensikt og leverte presist motspill, og da er jo alt bra.

Siden sist har jeg også selv vært med på følgende spill:

♠ D ♥ E 7 ♦ E 10 8 7 5 2 ♣ E K D 3	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ K 10 9 7 3 ♥ D 8 4 ♦ D kn 6 ♣ 7 4
	N										
V		Ø									
	S										
♠ E kn 2 ♥ 10 5 2 ♦ K 9 4 ♣ kn 10 5 2	♠ 8 6 5 4 ♥ K kn 9 6 4 ♦ 3 ♣ 9 8 6										

Jeg satt Syd og var havnet i en kontrakt på fire hjerter, som selvsagt er noe for høyt. Men jeg var heldig med utspiller, hjerter to, og dermed var det såre enkelt. Hjerterkongen dro med seg damen i det første sticket, så kom en ruter til esset og ruter til stjeling, inn på hjerteresset og ny rutersjeling. Ruterne satt bra, og da også hjerterne viste seg å sitte sympatisk, ble det bare ett eneste stikk til motparten.

Når jeg tar dette spillet med, er det for å vise tempoets store betydning. Det er selvsagt ingen ting å bebreide Vest for utspillet, det er jo alltid mer eller mindre gjettverk, men hvis han hadde begynt med sparesset, ville det betydd en forskjell på tre stikk, og dermed beten i stedet for to overstikk. To ganger spar trekker med seg Nords lille trumf, slik at det ikke lur seg gjøre å fange hjerterdamen. Så kan Syd gjøre hva han vil, mer enn ni stikk blir det aldri ut av det.

Tempo er godt å ha.

Nye bøker

Sebastian Knudry & Co. Den lange bridge-reise. Av E. Sigfusson og K. Tarp Poulsen. (dansk).

Det kom en liten perle av en dansk bridgebok ned i postkassen forleden dag, en slags mellomting mellom Familien Iversen og Sadar Sahibs Bridgenoveller, om man kan si det slik. Forfatterne har puttet en masse humor og en god del burleske situasjoner inn sammen med en rekke fremragende spill, og det hele er blitt en absolutt leseverdige cocktail som er vanskelig å legge fra seg for man er ferdig med den.

Vi gjengir en liten smakebit:

Kære leser, atter får De Hansens hånd, inden De ser hele fordelingen. De må ikke bebreide Hansen noget, han er som tidligere nævnt ikke i vane med at drikke dobbelte eller tredobbelte sjusser.

♠ K 7 5
♥ 7 6 3
♦ D B og ♥ 10 2
♣ K B 4

(Tegnet B — bonde — står for knekt).

Sådan mente Hansen hånden så ut med D B 10 2 i ruder, hele sitsen var i øvrigt:

Søreren ♠ E 10 6 ♥ E 5 4 ♦ 9 8 7 3 ♣ E D 5	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		Madsen ♠ B 9 8 4 3 ♥ K D B 8 ♦ 10 2 ♣ 6 2
	N										
V		Ø									
	S										
Obersten ♠ D 2 ♥ 9 ♦ E K 6 5 4 ♣ 10 9 8 7 3	Hansen ♠ K 7 5 ♥ 10 7 6 3 2 ♦ D B ♣ K B 4										

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

Pris innbundet kr. 12,50
hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

Meldingene gik under påvirkning af Hansens lille forveksling i ruder og hjerter på følgende måde:

Obersten	Sørensen	Madsen	Hansen
1 \diamond	D	pas	2 ut*
pas	3 ut	pas	pas
pas			

Hansen fik klør 10 ud og gav sig til at vurdere situationen. 2 sikre stik i spar, 3 i klør plus hjerter es; dertil 2 sandsynlige stik i ruder (der skulde ganske vist et par tempi til). Hjerterfarven skulle også nok kunne give et stik ekstra, selv om det også her skulde et par tempi til, summa summarum 9 stik. Hansen var lige ved at lægge kortene for oplagt spil, 3 sans (grand) med de enorme chancer var næsten ikke værdt at spille, mente han.

Han stak klørudspillet hjemme med knægten og spillede ruder dame, obersten stak med kongen og spillede klør igen. Bordets es vandt, og en lille ruder ble spillet til knægten, igen stak obersten og spillede klør til Hansens konge. Nu spillede Hansen ruder 10, troede han da, men det var jo hjerter 10. Da obersten lagde hjerter 9, spurte Hansen forbausset:

«Ikke flere ruder?»

«Masser!» svarede obersten tørt.

Madsen grinede.

Sørensen skulede.

Hansen forlangte imidlertid roligt en lille hjerter fra bordet, Madsen kom inn og spillede hjerter igen, som han fik lov til at beholde. Næste hjerter måtte Hansen stikke, og stillingen var nu:

	Bordet	
	♠ E 10 6	
	♥ —	
	♦ 9 8	
	♣ —	
Obersten		Madsen
♠ D 2		♠ B 9 8 4
♥ —		♥ D
♦ 6		♦ —
♣ 9 8		♣ —
	Hansen	
	♠ K 7 5	
	♥ 7 6	
	♦ —	
	♣ —	

Nu fulgte ruder 9 og ruder 8, og på den sidste blev Madsen skviset.

ut = uden trumf, grand.

NYHET!

Rex-Bridge

av Eric Janmersten.

Heft. kr. 5.45.

Fæes i

Norsk Bridgemagasin

Telefon 412181.

Oslo.

Madsen trak vejret dybt og skulle lige til at begynde på et foredrag om de største bønderne og de største kartoflene, da Mac Mean i det samme kom inn. Han bad om at få spillet at se, og de andre lagde kortene op.

Hansen forklarede spillets gang, og da Mac Mean havde studeret sitsen lidt, lagde han sin hånd på Hansens skulder.

«Min ven, det var simpelt hen superb. Ikke én af tusinde ville have kunnet se, at hjerter 10 måtte spilles for at gardere seg mod 9'en blank hos obersten, og hjerter es skulde jo gjerne bevares, til skvispositionen var i orden. At spille hjerter 10 fra 10 7 6 3 2 på hånden mod E 5 4 på bordet er resultatet av intens tænken og dyb analyse, de fleste andre ville betragte det som en tåbelig måde at spille farven på.»

«Jeg har altid ment, at bridge er den nøjaktige analyses spil,» sagde Hansen med en beskeden mine.

Mac Mean lagde sin arm på Hansens skulder og førte ham ind i spisestuen.

De andre fulgte efter — Bristefærdige af retfærdig harme.

RB.

X-KLUBBENS KRØNIKE

Nils Steen.

Vi skal idag hilse på enkelte av medlemmene i X-klubben, en ganske alminnelig klubb et sted i Norge. Medlemmene spiller både god og dårlig bridge, og det kan kanskje være litt av hvert å lære seg av de feil og de tabbene som blir begått. Idag skal vi hilse på fire av disse spillerne, vi skal sette oss ned og se dem spille en serie spill mot hverandre. Nord—Syd er Jens og Petter, som sverger til en alminnelig Culbertson, og Øst—Vest Egil og Kjell, som liker bedre Vienna med Bøe.

Jens er klubbens storspiller, men det er ikke alltid resultatene står i forhold. Han er mester i å lage det ekstra vanskelig og fint, og det lønner seg som kjent ikke bestandig. Hans makker Petter er mer av en landeveistraver, men det hender han klarer seg bedre enn Jens fordi han har begge bena på jorden.

Motstanderne kan kanskje sies å tilhøre de ville hesters klubb. Særlig Kjell, han elsker å spille kontrakter med to prosents sjanse til hjemgang, og når det går galt og han blir kritisert, kommer han med det evindelige: «Men hvorfor kunne det ikke sitte slik og slik». Egil er ikke fullt så aggressiv som Kjell, men er for øvrig omtrent av den samme typen. Går det så går det, er tydeligvis hans motto.

Det første spillet vi tar opp, er dette:

<p>Petter</p> <p>♠ — ♥ E 10 9 3 2 ♦ D kn 10 9 ♣ K 10 9 2</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>Egil</p> <p>♠ — ♥ K D kn 8 7 6 5 ♦ K 6 ♣ D 8 7 6</p>
	N										
V		Ø									
	S										
<p>Kjell</p> <p>♠ D kn 10 7 6 3 2 ♥ — ♦ 8 7 5 4 ♣ 5 3</p>		<p>Jens</p> <p>♠ E K 9 8 5 4 ♥ 4 ♦ E 3 2 ♣ E kn 4</p>									

Egil åpnet i faresonen med tre hjerter, og Jens synes han hadde råd til å melde fire spar. Kjell doblet med en røst som kunne høres ned på jernbanestasjonen, og Petter

så mektig irritert på Jens. Hvorfor i all verden kunne han ikke ha passet her, og således latt Petter få sjansen til å doble motparten? Petter var litt av en hissigpropp, og i ren ergelse redoblet han. Når ikke makker kan forstå på annen måte, så får han lære.

Kjell spilte ut kløver tre, mens han satt og plystret glad og fornøyet. Petter la opp kortene med en ergelig mine, bare vent, nå skal det bli kjeft, og Egil like ikke utspillet.

Jens tok en oversikt over troppene. Hvor mange trumf hadde Kjell, det var spørsmålet? Til slutt bestemte han seg til å spille på at han hadde alle syv, det ville være det eleganteste. Typisk for Jens.

Kløveresset tok det første stikket, og Egils dame kom på. Deretter kom kløverknekten, og bordet stakk over med esset. Ruterdamen fulgte, fikk løpe, og holdt. Ruterknekten ble dekket av Kjell, Jens tok esset og spilte en ruter til, og fortsatte med bordets fjerde ruter, som Syd la en kløver på. Stillingen var nå:

<p>Petter</p> <p>♠ — ♥ E 10 9 3 2 ♦ — ♣ 10 9</p>		<p>Egil</p> <p>♠ — ♥ K D kn 8 7 6 ♦ — ♣ 8 7</p>									
<p>Kjell</p> <p>♠ D kn 10 7 6 3 2 ♥ — ♦ — ♣ —</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>Jens</p> <p>♠ E K 9 8 5 4 ♥ 4 ♦ — ♣ —</p>
	N										
V		Ø									
	S										

Nå trakk Jens hjerteresset, og Kjell hadde holdt opp å plystre. Dette var jamen ikke så enkelt som han hadde trodd. Han stjal med toeren og ga spar dame opp. Jens stakk og fortsatte med spar ni, og Kjell satt og tenkte hardt. Det ble imidlertid ikke noen løsning av det, selv om han forsøkte seg med å legge liten. Jens fortsatte rolig med spar fire, og nå stakk Kjell. Han satt med kn 10 7 igjen mens Jens hadde K 8 5. Kjell spilte spar knekt, som han fikk

beholde, men det var også det siste sticket han fikk.

— Du skulle ikke ha doblet, sa Jens ertende.

Kjell så ut som om han var blitt kri isert for at han hadde tatt på seg slips den dagen, begge deler var jo etter hans mening like selvfølgelig, og han sa en masse rart som imidlertid ikke egner seg for trykk.

Petter var selvfølgelig glad over den toppen de fikk, men det var nå ergelig også da. Her hadde han sittet og forberedt en tordentale til makker som ikke kunne la en eneste melding gå opp til ham, han skulle nok ha doblet tre hjerter og Egil skulle ha svidd for de frekke treåpningene sine. Og så ble det ikke noe av hele tordentalen, for fire spar redoblet var selvfølgelig topp.

Egil satt bare og rystet på hodet, mens Jens smilte stolt over det pene spillet sitt.

Det neste spillet var:

<p><i>Kjell</i></p> <p>♠ D 4 ♥ 10 8 3 ♦ K 10 8 6 ♣ D kn 10 2</p>	<p><i>Petter</i></p> <p>♠ E kn 8 ♥ K D kn ♦ E kn 5 4 2 ♣ 9 5</p>	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V O</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	<p><i>Egil</i></p> <p>♠ 5 4 3 ♥ 7 6 5 2 ♦ 9 ♣ 8 7 6 4 3</p>
N						
V O						
S						
<p><i>Jens</i></p> <p>♠ K 9 7 6 2 ♥ E 9 4 ♦ K 7 3 ♣ E K</p>						

Meldingene gikk:

Petter	Egil	Jens	Kjell
1 ♦	pass	2 ♠	pass
3 ♣	pass	4 ♠	pass
4 gr.	pass	5 ♥	pass
6 ♣	pass	pass	pass

Kjell begynte med kløverdamen, og Jens tok et overblikk. Kontrakten så ut til å gi store sjanser, men hvordan skulle trumfargen behandles? Jens fant ut at det var avhengig av om han måtte tape et stikk i ruter. Derfor tok han en liten ruter i det andre sticket og knep med knekten på bordet. Den holdt. Stolt over sin egen dyktighet fortsatte han med spareset, og gikk hjem på kløverkongen. Nå kunne sparene sitte hvordan de ville, kontrakten var hjemme, tenkte Jens fornøyet, og spilte

spar to. Men det ble plutselig en forandring i programmet. Kjell tok damen og fortsatte med ruter, og Egil stjal. Bet.

— Hva er det du gjør? skrek Petter. — Gå bet i en kontrakt hvor hvem som helst vil sikre seg alle tretten stikkene. Petter kom opp i fistel etter hvert som setningen ble uttalt.

— Men det satt da også uheldig, forsvarte Jens seg. — Jeg bare spilte safe...

— Safe du, blåste Petter. — Du ser hvor safe det var.

— Jamen det er da utur også, forsvarte Jens seg videre. — Hvorfor skulle det akkurat sitte slik!

Det er nettopp der du tar feil, Jens. Du spiller så elegant at du sikkert ville klart kontrakten din om trumfargen virkelig hadde sittet 4—1 med fire hos Øst. Men du skal ikke bare gå inn for safebehandling av en farge heller, det er like stor sjanselose for at ruterne skal sitte skjevt. Dessuten gir du opp sjansen til å vinne alle tretten stikkene, og det er også viktig når det er parturnering det dreier seg om. Vel hadde du kanskje utur når kortene satt som de gjorde, men flytt over den ene sparen til Vest og gi Øst en ruter mer, så er du likevel i nærheten av en bunn. Du får bare tolv stikk, mens de fleste ikke vil ha vanskeligheter med å vinne tretten. Selvfølgelig vil en eller to sydspillere havne i bare fire spar, men det er likevel ikke så meget å forsvare ved å vinne tolv stikk. Og skulle det sitte slik at du går bet ved å ta sparkongen først, kan du være sikker på å være i godt selskap.

Dette er altså forfatterens rolige kommentar. Petter kom med noen kommentar han også, men de var ikke fullt så rolige og heller ikke fullt så klare. Petter forsto i det hele tatt ikke Jens plan, og kritiserte bare etter resultatet. Og det var jo trist.

Men vi fortsetter til det neste spillet:

Se øverst neste side.

Egil åpnet med en grand etter Vienna, og Kjell meldte to kløver. Egil fortsatte med to ruter, det kom tre kløver fra Kjell og tre grand fra Egil. Ikke særlig elegant meldt, men slik gikk det da.

Petter ♠ D 10 8 7 5 ♥ D kn 10 9 ♦ 9 8 4 ♣ K	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	Egil ♠ E K 9 2 ♥ E K 7 5 ♦ E K 7 2 ♣ D
N					
V O					
S					
Kjell ♠ 6 3 ♥ 4 3 ♦ 6 5 3 ♣ E kn 10 9 8 3					
Jens ♠ kn 4 ♥ 8 6 2 ♦ D kn 10 ♣ 7 6 5 4 2					

Jens spilte ut ruter dame, og Petter vred seg i stolen. Hvorfor i all verden spilte han ikke spar til grand, når fargen ikke var meldt?

Egil tok et overblikk, og likte seg ikke. Han tok ruteresset, og fortsatte med esset og kongen i spar, ruterkongen og hjerteresset. Men så stanset han. I grunnen var det dumt å fortsette å plukke ut alle honnørene fra egen hånd, all den tid han bestandig måtte gjennom kløverfinessen. Derfor fulgte kløverdamen, og Jens la toeren.

Egil rynket på nesen. Det var trist at Jens ikke dekket, nå var det jo ingen sjanse til flere kløverstikk selv om finessen ikke holdt. Det var like godt å sikte seg det ene, ta det siste hjertersticket og legge seg på to beter. Egil forlangte derfor esset fra bordet... og det lysnet opp da kongen kom seilende fra Nord. Resten av kløverne tok stikk alle sammen, og før den siste ble spilt, var stillingen:

Petter ♠ D ♥ D kn ♦ — ♣ —	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	Egil ♠ 9 ♥ K 7 ♦ — ♣ —
N					
V O					
S					
Kjell ♠ — ♥ 4 ♦ 6 ♣ 3					
Jens ♠ — ♥ 8 6 ♦ 10 ♣ —					

Kløver tre kom fra bordet, og Petter vred seg. Endelig la han en hjerter. Egil kaster spar ni, som nå var verdiløs, og Jens var

skvist sonder og sammen. Han bestemte seg til å legge hjerter åtte, og derfor fikk Egil de to siste stikkene for kongen og syveren i hjerter. Tretten stikk.

— Pent spill, makker, sa Kjell og smilte over hele ansiktet, og Egil solte seg i glansen av sin egen dyktighet.

Men Petter hadde også noe å si:

— Hvorfor spilte du ikke ut sparknekten, spurte han bebreidende.

— Men det spiller da ingen rolle, svarte Jens. — Derimot burde du holdt riktig, slik at du ikke ga Egil det trettende sticket.

— Det trettende sticket, sa Petter forbausset.

— Ja, nettopp. Du kunne bare holdt ruter og overlatt til meg å holde hjerter, så ville Egil aldri ha fått i stand denne skvisen sin.

— Det har jeg ikke tenkt på, innrømmet Petter ærlig, — men det er visst riktig.

Kjære Petter. Du gjør en stor feil idet du sitter og ergrer deg for meget over at makker ikke er med på dine kort med en eneste gang. I dette spillet har det for øvrig ikke noe å si hva utspillet er, men i alle tilfelle må du innrette deg etter den situasjonen som foreligger, og ikke fortsette med å tenke på ting som kunne ha hendt. Hvis du hadde konsentrert deg og glemt det om det manglende sparutspillet, kunne du kanskje ha funnet den varianten som holdt spilleren nede på seks trekk. Ikke fordi det er så lett å finne det, og ikke fordi det er sikkert det spiller noen rolle, seks trekk er kanskje bunn i seg selv. Det er prinsippet vi diskuterer, du må ikke ergre deg over noe som er skjedd, og kanskje spesielt ikke fordi det ikke er sikkert din makker har gjort noe galt.

Det får være nok for i dag om X-klubbens spillere. Vi kommer tilbake en annen gang.

Husk at

en lagkamp aldri er tapt før du har sett resultatet ved det andre bordet. Har du og makker spilt dårlig, så gjør likevel deres beste videre, lagkameratene kan ha vært i toppform.

LEGG EN SPILLEPLAN

Egil Wang

Dette er den andre artikkelen om dette emnet. Den første sto i forrige nummer.

Vi skal i dag se på en del spill hvor det er nødvendig å tenke en del før man i det hele tatt finner noen brukbar vei å gå, og begynner med dette spillet:

♠ K kn 9 7 4
 ♥ E 7 5
 ♦ K 8 4
 ♣ E D

	N	
V		Ø
	S	

♠ E D 8 5 3
 ♥ K 4 2
 ♦ E 7 5
 ♣ K 4

De er havnet i seks spar, og får kløvernekten ut fra Vest.

Et blick på kortene viser at De er kommet ut for den kjedelige fordelingen hvor alle farger er like lange på de to hendene, slik at det ikke lar seg gjøre å skaffe avkast. I tillegg er det dublering av verdiene i kløver, hvis Nord's dame var flyttet over i en av de røde fargene, ville det ikke vært det spor vanskelig. Det er heller ikke meldt for høyt — det er hele 33 honnørpoeng og en del fordelingspoeng i tillegg — men likevel er det en direkte taper i hver av de røde fargene, og svært små sjanser til å bli kvitt noen av dem.

Med mindre det er parturnering og tidsnød, er tiden nå inne til å lene seg tilbake og ta en røyk, mens man undersøker mulighetene. Går det an å få i stand en skvis? Nei. De må gi fra Dem et stikk før skvisen starter, og det kan De ikke få gjort uten å ødelegge truslene. De har trusler bare i to farger, ruter og hjerter, og gir De fra Dem et stikk i en av disse fargene, gir De fra Dem truselen også.

Et innspill? Hm. En partiell eliminasjon kan kanskje gå. Betingelsen er i grunnen ganske grei når man først får øye på muligheten, hvis begge de røde fargene sitter

5—2 eller skjevete, og lengdene er på hver sin hånd, skulle det gå som kjepper i hjul. De stikker kløveren et eller annet sted, og trumfer om nødvendig i tre omganger. Deretter tar De den andre kløverhonnøren, og innkasserer vinnerne i de røde fargene. På denne måten sitter De igjen med to trumf og en rutertaper og en hjertertaper på hver hånd. Nå spiller De en av disse taperne, for eksempel hjerter. Hvis den som kommer inn, ikke har ruter igjen, er De hjemme.

Dette ser ut til å være en fornuftig plan, men finnes det noen bedre? Ta en titt og se etter før De går i gang, det skader ikke. Ser De ingen? Vel, da er det på tide å starte eliminasjonen. Går den bra, er det fint, og i motsatt fall har De iallfall gjort et forsøk.

Dette var ikke noe egentlig vanskelig spill, en litt dreven spiller er med på notene temmelig kvikt. Men det er typisk for så vidt som man kanskje ikke ser muligheten med en gang, og i et slikt tilfelle gjelder det å ta en pause før man starter. Alt for ofte blir det bet i spill som dette fordi man glemmer å legge planen, og kanskje sitter igjen med en honnør i en farge motstanderne ustraffet kan returnere når de slipper inn.

Et annet spill hvor man må være litt på vakt, er følgende:

♠ E 5 2
 ♥ 9 7 3
 ♦ 8 5
 ♣ E K D 6 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ 8 4
 ♥ E D 6
 ♦ E K 4 3
 ♣ 10 9 8 7

De spiller tre grand, og får sparkongen ut fra Vest. Spillet ser ut til å være greit, fem stikk i kløver (hvis da ikke Øst har nekten fjerde) og fire toppstikk i andre farger,

Mange spillere har ikke sett lenger enn dette, og er gått i gang uten å tenke seg mer om. For sent oppdager de at hvis kløverknekten sitter tredje ett eller annet sted, blir fargen blokert, idet bordets inn-tak blir fjernet med en gang.

Her vil det være en stor fordel om man spiller spillet mentalt gjennom i tankene før man setter i gang — i så fall har man store sjanser til å oppdage blokaden. Ser De noe botemiddel?

Botemidlet er ganske enkelt, hvis man bare ser det. Vest må få beholde det første sparstikket. Kommer det spar igjen, får han beholde det også, men vi tenker oss han skifter til ruter, og Syd kommer inn på kongen. Nå må det øyeblikkelig spilles spar, som motstanderne nok en gang får beholde. Tredje sparspill stikker De med esset, og nå kvitter De Dem av med en kløver. Dermed er det klart. Esset, kongen og damen renser fargen både hos Dem og motstanderne, og sekseren og toeren er alene igjen.

Imidlertid er selv ikke dette en første-klasses spilleføring. Hvis De får skift til ruter i det andre stikket, skal De før De gjør noe med spareset, kontrollere at kløverfargen ikke sitter 4—0. Hvis en motstander har fire kløver, må De nemlig først hente det femte kløverstikket, og etterpå må De forsøke hjerterfinessen som siste utvei.

I det tredje stikket spiller De derfor en kløver til esset, og hvis begge motstanderne følger, fortsetter De med en liten spar fra bordet. Dermed er det full garanti for ni stikk.

Hvis det er Vest som har fire kløver, kan De for øvrig vinne på en annen måte (vi forutsetter fremdeles at det blir skift til ruter i det andre stikket). De går hjem på ruteresset og fortsetter med kløver. Bryter Vest av med knekten andre gangen fargen spilles, er De ovenpå, idet fem kløverstikk kan hentes, og hvis han venter til fjerde kløverrunde, er De også ovenpå. Bare hvis han dekker kløver tredje gangen, må De ty til hjerterfinessen.

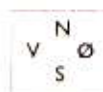
Hvis De nå har funnet at det er noe forferdelig sprøyt jeg skriver, skal jeg være

enig med Dem. De har selvsagt sett for lenge siden at hvis det blir skift til ruter i det andre stikket, er det bare å spille kløverne fra toppen. Sitter fargen 3—1 gjør det ikke det spor, fordi De kan ta det fjerde stikket på egen hånd, gå inn på spareset, og deretter hente den femte kløveren.

Hva er da hensikten med disse betraktningene? Alt for mange spillere hefter seg fast i den første forutsetningen og er ikke elastiske nok til å skifte over, hvis det skulle dukke opp noe annet. Det første poenget i spillet er klart nok, hvis spareset blir plukket ut som sideinnkomst, må De sørge for at det først skjer tredje gangen, og at De da lempet en kløver. Men hvis Vest i det andre stikket skulle finne på å skifte til ruter, er jo alt over, idet spareset er igjen på bordet. Egentlig bør man vel ikke gå i vannet her, men du verden hvor ofte bridgespillere klarer å stirre seg blind på en bestemt ting, uten at man kan se løsningen når situasjonen skifter.

Unnskyld dette lille sidespranget og denne lille spøken, jeg skal straks gå over til et annet spill.

♠ 9 4
♥ 9 7 3
♦ kn 7 4 3
♣ E K 8 2

♠ E D kn 7
♥ E K D kn 6
♦ E K
♣ 9 6

Syd spiller seks hjerter uten meldinger fra motparten, og Vest begynner med ruter ti, som De stikker. Så følger to runder trumf, andre gangen viser Vest renons og legger en kløver Hva nå?

Det er ingen dum idé å gå inn på bordet og prøve sparfinessen. Det gjør ingen ting om den går galt, bare Øst har minst tre spar. De kan i så fall stjele den fjerde sparen med hjerter ni på bordet.

Men sett at sparfinessen holder, hva gjør De da? Går inn på bordet en gang til og prøver en ny finesse? Det kan være

Forts. side 20,

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

LEIF CHRISTIANSEN

Månedens oppgaver.

Oppgave nr. 1.

Det spilles lagkamp, ingen er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	1 ♠	pass
?			

Hva bør Syd melde med:

♠ D 4 ♥ E D 10 5 2 ♦ E 10 8 5 ♣ E kn

Oppgave nr. 2.

Det spilles lagkamp. Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♠	pass	3 ♥	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

♠ kn 10 3 ♥ E D 9 7 3 ♦ 8 ♣ E 9 7 5

Oppgave nr. 3.

I en lagkamp med Nord—Syd i sonen er meldingene gått slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	2 ♠	pass	pass
?			

Øst—Vest bruker svake to. Hva bør Syd melde med:

♠ 9 4 ♥ K D 9 5 3 ♦ E 7 5 2 ♣ D 3

Oppgave nr. 4.

Det er parturnering og ingen er i sonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	?	

Hva vil De melde som Syd med:

♠ 9 ♥ K 8 7 5 ♦ E D 9 3 ♣ E kn 8 3

Oppgave nr. 5.

I en lagkamp med alle i sonen går meldingene slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
1 gr.	pass	?	

Hva bør Syd melde med:

♠ E kn 9 4 2 ♥ D 8 ♦ K 9 3 ♣ 8 5 3

Oppgave nr. 6.

Hva bør Syd åpne med i faresonen når han har:

♠ 9 7 6 4 ♥ kn 8 4 2 ♦ E K 5 ♣ E K

Løsningene sendes som vanlig Leif Christiansen, Kaptein Oppgørd's vei 9, Nordstrandshøgda, innen 14 dager etter at De har fått magasinet.

Svar på oppgavene i nr. 4.

Oppgave nr. 1.

Parturnering. Nord—Syd er i faresonen og meldingene er gått slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♦	pass
2 ♠	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

♠ kn 4 ♥ 5 ♦ E 9 7 6 5 4 ♣ K 10 4 2

2 grand — 10 poeng. 3 ruter — 8 poeng. Pass — 5 poeng.

Majoriteten innen juryen har valgt to grand, som derfor må få maksimums poeng. Personlig er jeg ikke enig i den meldingen. Syd har meldt 2 over 1 med minimal styrke. Makers reversmelding er heller ikke uttrykk for noen kjempemessig styrke i denne posisjon, så med dårlig tilpasning som Syd har, må sjansen til utgang være liten. 3 ruter synes å være den beste utvei. Det er en typisk sign-off melding som makker skal passe til, og som det synes å være en viss sjanse på.

Etter min mening er også pass en bedre melding enn 2 grand, skjont med trumf i utspill — som er ganske sannsynlig — kan neppe 2 spar vinnes.

Oppgave nr. 2.

Lagturnering. Nord—Syd er i faresonen. Vest har gitt, og det er meldt slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr.	pass	2 gr.	?

Hva melder De som Syd med:

♠ 2 ♥ E K 10 9 5 4 2 ♦ 6 ♣ E D 9 4

3 hjerter — 10 poeng. Pass — 3 poeng.

En overveldende majoritet innen juryen mener Syd — tross en viss risiko — bør gå inn med 3

hjerter i færesonen. 4 hjerter er for hardt, selv om den kan stå med en viss tilpasning. Men med uheldig sats kan det bli både 2 og 3 doblede beter i 4 hjerter. Det er ikke å vente at makker skal kunne høye 3 hjerter til 4, idet makker ikke vet hvilke nøkkelkort Syd trenger (kloverknekten?), men en aksjon er nødvendig for det tilfelle at Vest har en psykisk eller halvpsykisk åpning. Det mer konservative pass, som kan være riktig, er belønnet med 3 poeng.

Oppgave nr. 3.

Lagturnering, alle i færesonen og meldingene er gått slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
1 gr.	pass	?	

De har som Syd:

♠ D 10 8 7 6 4 ♥ E 2 ♦ 8 ♣ D 8 7 5

Hva melder De?

3 spar — 10 poeng, 2 spar — 8 poeng.

Et meget knepent flertall innen juryen velger 3 spar, som gir maksimums poeng. Personlig synes jeg hånden er en tanke svak til denne sterke oppfordring, så jeg slutter med til mindretallet her. Det finnes en mengde hender hvor Nord vil høye 3 spar til 4, uten at det er noen særlig sjanse til kontrakten. Ta for eksempel følgende minimums hånd, som dertil er utstyrt med en rekke nøkkelkort:

♠ x x ♥ K D x x ♦ E D x x ♣ x x x

2 spar vil tydeligvis være mer enn nok.

Eller denne:

♠ k n x x ♥ K D x x ♦ E k n x ♣ K x x

Jeg tror som sagt at man i det lange løp her vil tjene på den mer konservative, solide linje, og har derfor forfremmet 2 spar til 8 poeng. Men jeg medgir gjerne at man her har et vanskelig grensetilfelle.

Oppgave nr. 4.

Lagturnering, Øst—Vest er i færesonen og makker Nord åpner med tre kløver (som forutsetter å være en relativt svak melding uten å garantere noen gående farge). Neste hånd passer. Hva melder De som Syd med:

♠ D 4 3 ♥ D 7 2 ♦ E 6 5 ♣ k n 7 5 2

4 kløver — 10 poeng, 3 grand — 10 poeng, 5 kløver 8 poeng.

Juryen har delt seg i to nøyaktig like fraksjoner, 4 kløver og 3 grand, som derfor begge må gis 10 poeng.

Det er klart at siste hånd må ha meget sterke kort. Motparten har sikkert utgang, kanskje momp, og det gjelder å forstyrre så meget som mulig. Dette gjør man etter min mening best med 5 kløver, som

merkelig nok intet jurymedlem har valgt. Jeg har tildelt denne melding 8 poeng. En psykisk melding (3 hjerter eller 3 spar) kan også være vel anbrakt her.

Oppgave nr. 5.

Partturnering, Nord—Syd er i færesonen. Meldingene er falt slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	pass	1 ♦
1 ♠	?		

Syd har:

♠ D 6 2 ♥ 10 ♦ K D k n 8 ♣ k n 9 7 5

Hva melder De?

3 ruter — 10 poeng, 2 spar — 8 poeng, 3 kløver — 5 poeng, 4 ruter — 5 poeng.

En vanskelig situasjon. Den naturlige meldingen 3 ruter har fått flest stemmer innen juryen, men det er klart det er en undermelding. Hånden har tillegg ut over det når Syd har vært i pass-posisjon. En overmelding med 2 spar, etterfulgt av ruterstotte, synes jeg gir et noe bedre bilde av hånden. 3 kløver har også en del for seg, men faren er naturligvis at makker passer. 4 ruter fortjener også poeng, selv om denne meldingen kan oppfattes som en sperre-melding.

Oppgave nr. 6.

Nord—Syd er i færesonen. Det er lagturnering. Makker (Nord) åpner med en kløver, neste hånd passer og De har:

♠ E 9 7 5 2 ♥ 7 5 2 ♦ 10 8 4 2 ♣ 6

Hva melder De?

1 spar — 10 poeng.

Problem nr. 1.

Av captain N. Y. Wilson.

♠ kn 6											
♥ 9 4											
♦ kn 8											
♣ —											
♠ —		♠ D 8 7									
♥ 7 6		♥ 10 5									
♦ 10 5		♦ —									
♣ kn 8		♣ 5									
	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>⊙</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		⊙		S		
	N										
V		⊙									
	S										
	♠ 5 4										
	♥ K 8										
	♦ —										
	♣ D 10										

Hjerter er trumf. Syd spiller ut. Nord—Syd skal ta fem stikk mot ethvert forsvar. Løsningen finnes på side 20.

Losning på problem nr. 1

Stikk	Syd	Vest	Nord	Øst
1.	♣ D	♣ 8?	♥ 9!	♣ 5
2.	♥ 8	♥ 6	♥ 4	♥ 5
3.	♥ K	♥ 7	♠ 6	♥ 10
4.	♠ 10	♠ kn	♠ kn	♠ 7

og Nord får resten. Eller

1.	♣ D	♣ kn	♠ 6!	♠ 5
2.	♥ K	♥ 6	♥ 4	♥ 5
3.	♠ 10	♠ 8	♠ kn!	♥ 10
4.	♠ 4	♦ 5	♥ 9	♠ 7
5.	♠ 5	♦ 10	♦ kn	♠ 8
6.	♥ 8	♦ 7	♦ 8	♠ D

Det kursiverte kortet vinner stikket.

Legg en spilleplan.

Forts. fra side 17.

farlig, og Syd gikk i vannet på det da spillet forekom. Hele fordelingen var:

♠ K 10 6 5	♠ 9 4	♠ 8 3 2
♥ 4	♥ 9 7 3	♥ 10 8 5 2
♦ 10 9 8	♦ kn 7 4 3	♦ D 6 5 2
♣ kn 10 7 4 3	♣ E K 8 2	♣ D 5
	♠ E D kn 7	
	♥ E K D kn 6	
	♦ E K	
	♣ 9 6	

Vest stakk den andre sparen og skiftet til kløver knekt. Syd hadde brukt både esset og kongen for å komme inn på bordet, og nå var både Øst og Syd renons i kløver. Øst benyttet anledningen til å kvitte seg av med den tredje sparen sin, og dermed var Syd ferdig. Den siste sparen kunne ikke stjeles, Øst var også renons og hadde en høyere trumf.

Denne snedige fellen er kanskje ikke så lett å se, så hvis De oppdaget den, har De all grunn til å være fornøyd. Poenget er at Syd alltid er hjemme når Øst har tre spar, hvis han bare ikke er for hissig med sparfinessen. Om Øst har kongen tredje, kommer tretten stikk av seg selv ved å slå sparesset og stjele en spar. Bare hvis kongen sitter fjerde hos Øst, vil De tape et stikk ved å avstå fra den andre sparfinessen. Men De vinner i alle tilfelle kontrakten Deres.

Opgaven er innsendt av en av leserne, som synes det var tvilsomt om Syd skal holde oppe. Og helt opplagt er det ikke. Men juryen var enstemmig av den mening at det skulle meldes, og det er jeg enig i.

En enkelt innen juryen har foreslått 1 ruter. Syd gir dermed et fullstendig galt bilde av sin hånd, og jeg kan ikke se at denne meldingen fortjener poeng.*)

Resultatene for de beste i nummer 4.

- 1. premie: Torolf Worsoe, Trondheim 54 poeng
- 2. premie: Sigrid Huun, Oslo 51 poeng

Den øvrige rekkefølgen for de beste var:

- 43 poeng: Per Arnulf Bjørlo, Jørpeland.
Helge Myhre, Finnsnes.
- 41 poeng: Hans Olsen, Lomnessjoen.
Hans Chr. Siebke, Oslo.
- 39 poeng: Leiv Schwingel, Oslo.
- 38 poeng: Birger Hagen, Stavanger.
Gunnar Tokle, Åndalsnes.
Tjerand Randeberg, Randeberg.

*) Vi blander oss ikke inn i Christiansens kommentar, men vil nevne at siden denne rutemeldingen kom fra en typisk venn-tillhenger, kan det tenkes han i øyeblikket ikke husket at Culbertson er forutsetningen i oppgavene.

RB

